

vil give 200 Kr. det første Aar og siden 100 Kr., men det er dog nærmest kun en formel Betragtning, thi det er jo dog Finanssaaret, det gælder om for den højtærede Finansminister. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Finansminister, om han paa en eller anden Maade kunde imødekomme det Ønske, som er oppe i vort Parti om at faa den vedkommende Passus i Lovforslaget forandret saaledes, at man fremtidig — ikke første Gang — kunde lade Udbetalingerne finde Sted ved Juletid eller Nytaarstid. Indvendinger har jeg ingen af, vi er glade ved at stemme for Lovforslaget, vi finder, at Deltagerne i Krigen 64 i lige saa høj Grad har Krav paa en Hædersgave fra Statens Side som Deltagerne i Treaarskrigen. Ganske vist fik 64-Krigen ikke et for os gunstigt Udfald, men de danske Soldater maatte under den i højere Grad end under Treaarskrigen bære Byrderne, det var en meget besværlig Krig. Naar vi ser tilbage f. Eks. paa Tilbage-toget fra Dannevirke og de Lidelser, som Hæren da maatte gennemgaa, eller paa Kampene ved Dybbøl, hvor Tropperne Gang efter Gang maatte gaa den tunge Vej op til Dybbøl Mølle og Skanserne, hvor de kun havde Døden at vente, mener vi, at der er god Grund til at yde alle disse gamle en Hædersgave, saaledes som her foreslaaet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

K. M. Klausen: Folketingets Stilling overfor dette Lovforslag er egentlig givet ved den Lov af lignende Art, som blev vedtaget i 1906, og endvidere ved de Aftaler, man traf, den Gang den var til Forhandling, idet det blev forudsat, at naar der var gaaet 50 Aar efter Krigen i 64, skulde Deltagerne i den ogsaa komme med. Ved Forhandlingerne om Lovforslaget i 1906 var det Spørgsmaal fremme, om man skulde give til alle eller kun til dem, der virkelig kunde kaldes trængende. Efter de Oplysninger, vi den Gang fik af Regeringen, viste det sig, at $\frac{1}{3}$ af Deltagerne i Treaarskrigen var under offentlig Forsørgelse, Fattigvæsenet eller Alderdomsunderstøttelse, $\frac{1}{3}$ maatte betegnes som velstillede, og $\frac{1}{3}$ maatte, hvad Formueforholdene angik, henføres mellem disse to Klasser. Jeg antager, at det samme Forhold mellem trængende og ikke-trængende gør sig gældende endnu, men nu er det jo en Gang blevet vedtaget ved Loven af 1906, at Gaven skal gives til alle Deltagere; man kalder det derfor en Hædersgave, og naar dette Navn skal bevares,

ser jeg ikke, at man kan udelukke nogen, saa har den ene egentlig lige saa god Ret til at komme med som den anden. Hvis man derimod vil kalde den en Understøttelse, vilde det være fuldt berettiget, om man tog Hensyn til den økonomiske Stilling, hvori Veteranerne befinder sig.

Jeg har paa mit Partis Vegne egentlig ingen Indvendinger at gøre mod det fremsatte Lovforslag. Jeg skal i hvert Tilfælde ikke paa dette Tidspunkt bebude noget Ændringsforslag, men der er et Par Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at stille til den højtærede Finansminister. Skal de Folk, som i 1864 lejede eller stillede en anden Mand for sig, ogsaa have en Hædersgave? Jeg synes, det kan være Tvivl underkastet, om der nu bagefter skal tildeles den Mand, som ved Hjælp af sine Penge friede sig for at komme med i Krig og for at bære Krigens Byrder, Møje og Besvær, en Hædersgave paa 100 Kr. Efter Lovens Bogstav, efter dens § 1, vil sikkert mange af dem, som har lejet for sig, kunne gøre Fordring paa at faa de 100 Kr.; da de jo har været indkaldte en Tid og har tilhørt Afdelinger, som har staaet paa Krigsfod, kan de ganske sikkert med Loven i Haand komme og gøre Fordring paa deres Hædersgave, de 100 Kr. Jeg synes, der er noget uberettiget heri. Jeg vil altsaa gerne spørge den højtærede Finansminister, om Loven skal forstaas saaledes — saaledes opfatter jeg det —, at disse Folk, der stillede for sig, med Loven i Haand vil kunne kræve at faa de 100 Kr. Endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om han har Rede paa, hvor stort et Tal disse Folk udgør; det kunde jo være, at deres Tal er saa stort, at det virkelig økonomisk betyder noget for Staten.

For øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget og kan ligesom den ærede foregaaende Taler (J. C. Christensen) anbefale, at det fremmes hurtigt, saaledes at Udvælgelsesbehandlingen undgaas.

Slengerik: Jeg finder ikke Grund til at komme ind paa lange Betragtninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Der har jo før, i Samlingen 1906—07, foreligget et lignende Lovforslag, der i alt væsentligt var overensstemmende med det her foreliggende. Det blev enstemmigt vedtaget af Folketinget. Man kender altsaa Folketingets Stilling til et Forslag af denne Art. Det var ogsaa baade i 1906—07 og senere Forudsætningen, at naar der var gaaet 50 Aar siden Krigen i 1864